DOI: https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2026.07(207).21

Марфіна О. Г.
старший викладач кафедри хореографії і танцювальних видів спорту
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», м. Полтава
https://orcid.org/0009-0007-1821-8330
Горголь П. С.
доцент, завідувач кафедри хореографії і танцювальних видів спорту
заслужений працівник культури України,
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», м. Полтава
https://orcid.org/0009-0005-1738-7023

ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ КЛАСИЧНОГО ТА НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ У ВИХОВАННІ ФІЗИЧНИХ ЯКОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті здійснено теоретичне обґрунтування педагогічного потенціалу хореографічних дисциплін у системі фізичного виховання здобувачів вищої освіти. Розкрито особливості впливу класичного та народно-сценічного танцю на формування фізичних якостей студентської молоді. Визначено, що систематичні заняття хореографією забезпечують розвиток координаційних здібностей, гнучкості, сили, витривалості та швидкості рухових реакцій. Обґрунтовано, що поєднання різних танцювальних технік сприяє гармонійному фізичному розвитку та підвищенню загального рівня рухової активності здобувачів освіти. Проаналізовано сучасні наукові підходи до інтеграції мистецької та фізкультурної підготовки у закладах вищої освіти. Наголошено на значенні танцювальних практик як ефективного засобу здоров'язбереження та формування професійно важливих якостей майбутніх фахівців. Результати дослідження підтверджують доцільність використання хореографії у фізичному вихованні студентів. Визначено перспективи подальшого впровадження танцювальних методик в освітній процес.

Ключові слова: *хореографічна підготовка, рухові якості, фізичний розвиток, екзерсис, студентська молодь.*

Marfina Olena, Gorgol Petro. Pedagogical potential of classical and folk stage dance in the development of physical qualities of higher education students. *This article provides a theoretical analysis of the pedagogical potential of classical and folk-stage dance in the system of physical education for higher education students. The study is grounded in contemporary scientific approaches to choreographic pedagogy, physical education theory, and the competence-based paradigm of higher education. Particular attention is paid to the role of dance disciplines as an integrative educational tool that combines artistic, physical, and health-preserving functions.*

The research demonstrates that classical dance serves as a fundamental component of choreographic training, ensuring the systematic development of posture, muscular strength, flexibility, endurance, and motor coordination. Its structured exercise system (barre and center work) contributes to the formation of precise body alignment, movement control, and sustained physical load tolerance. Classical dance is therefore considered a methodological basis for improving students' overall physical preparedness and motor discipline.

Folk-stage dance, in turn, is characterized by dynamic, expressive, and culturally embedded movement patterns that significantly enhance agility, speed, and coordination. Its movement vocabulary is based on natural motor actions, jumps, rhythmic steps, and directional changes, which actively engage different muscle groups and promote functional physical development. In addition, folk-stage dance plays an important educational role in strengthening cultural identity, emotional expressiveness, and group interaction among students.

The integration of classical and folk-stage dance within higher education curricula is shown to create favorable conditions for the comprehensive development of physical qualities. Combined training approaches allow for balanced improvement of strength, flexibility, endurance, coordination, and speed, ensuring a holistic impact on students' physical fitness. Moreover, dance-based activities contribute to reducing sedentary behavior and improving psycho-emotional well-being, which is particularly relevant in the context of modern educational challenges.

Keywords: *choreographic training, motor skills, physical development, exercise, student youth.*

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку вищої освіти в Україні характеризується посиленням уваги до формування гармонійно розвиненої особистості, здатної до професійної самореалізації, творчої діяльності та підтримання високого рівня фізичного здоров'я. У контексті реалізації компетентнісного підходу особливого значення набуває пошук ефективних засобів виховання фізичних якостей здобувачів вищої освіти, які б поєднували освітню, виховну, культуротворчу та здоров'язбережувальну функції.

Одним із таких засобів є хореографічне мистецтво, зокрема класичний та народно-сценічний танець. Ці види танцю володіють значним педагогічним потенціалом, оскільки сприяють комплексному розвитку організму, удосконаленню координації рухів, гнучкості, сили, витривалості, швидкості реакції, формуванню правильної постави та культури руху. Водночас вони забезпечують емоційно-естетичний розвиток особистості, виховання дисциплінованості, працелюбності, художнього смаку та національно-культурної ідентичності.

Незважаючи на значну кількість наукових праць, присвячених питанням професійної підготовки майбутніх фахівців-хореографів, проблематика виховання фізичних якостей здобувачів вищої освіти засобами класичного та народно-сценічного танцю потребує подальшого теоретичного осмислення. Недостатньо висвітленими залишаються

питання визначення педагогічних можливостей зазначених видів хореографії у процесі формування фізичної підготовленості студентської молоді, а також специфіки їхнього впливу на розвиток окремих фізичних якостей.

Актуальність порушеної проблеми зумовлена необхідністю наукового обґрунтування та практичного впровадження ефективних педагогічних технологій, спрямованих на вдосконалення фізичного розвитку здобувачів вищої освіти засобами хореографічного мистецтва. Це визначає потребу у дослідженні педагогічного потенціалу класичного та народно-сценічного танцю як важливого чинника виховання фізичних якостей сучасної студентської молоді.

Аналіз літературних джерел. Аналіз сучасних наукових публікацій засвідчує зростання інтересу дослідників до проблеми використання хореографічного мистецтва як засобу професійної підготовки та фізичного розвитку здобувачів освіти. У фокусі досліджень перебувають як класичний, так і народно-сценічний танець, що розглядаються у контексті формування виконавських умінь, розвитку фізичних якостей та виховання художньо-естетичної культури майбутніх фахівців.

У роботі Т. Белінської розкрито феномен народно-сценічного танцю як чинника збереження та репрезентації національної ідентичності у закладах вищої освіти. Авторка підкреслює, що народно-сценічна хореографія виконує не лише мистецько-естетичну, а й виховну функцію, сприяючи формуванню духовних цінностей, емоційної стійкості та культурної самосвідомості студентської молоді. Водночас зазначається, що через тілесно-рухову природу танцю відбувається опосередкований вплив на фізичний розвиток здобувачів освіти, зокрема на координацію рухів і витривалість [1].

Дослідження Н. Захарчук та К. Кіндер присвячене екзерсису як базовому елементу хореографічної підготовки, що забезпечує формування виконавських здібностей танцівників. Автори акцентують увагу на системності тренувального процесу, який сприяє розвитку сили, гнучкості, точності рухів та координаційних здібностей. Екзерсис розглядається як фундаментальна методична основа, що забезпечує поступове вдосконалення технічної майстерності та фізичної підготовленості виконавців [2].

У роботі К. Омельяненко досліджено інтеграцію хореографічної підготовки у процесі занять художньою гімнастикою. Авторка доводить, що використання елементів хореографії позитивно впливає на розвиток спортивної майстерності, зокрема на формування гнучкості, рівноваги, координації та пластичності рухів. Отримані результати підтверджують значний фізіологічний і тренувальний потенціал хореографічних засобів у системі спортивної підготовки [3].

У дослідженні О. Таранцевої розглянуто дидактичну модель викладання класичного танцю у фаховій підготовці майбутніх учителів хореографії. Авторка підкреслює, що класичний танець є системоутворювальною дисципліною, яка формує базову технічну підготовку здобувачів освіти, розвиває дисципліну рухів, поставу, координацію та фізичну витривалість. Окремо наголошується на педагогічному потенціалі класичного танцю як засобу комплексного впливу на професійний та фізичний розвиток студентів [4].

У роботі П. Фриза розглянуто інтеграцію танцювальної та спортивно-оздоровчої діяльності у системі хореографічної освіти. Автор обґрунтовує доцільність поєднання мистецької та оздоровчої складових у процесі підготовки здобувачів освіти, що дозволяє підвищити рівень їхньої фізичної підготовленості, функціональних можливостей організму та загальної працездатності. Підкреслюється, що танцювальна діяльність є ефективним засобом гармонійного розвитку особистості [5].

Узагальнення результатів аналізу наукових джерел свідчить, що дослідники одностайно визнають значний педагогічний потенціал хореографічного мистецтва у професійній підготовці здобувачів освіти. Класичний та народно-сценічний танець розглядаються як ефективні засоби розвитку фізичних якостей, формування рухової культури та професійних компетентностей майбутніх фахівців. Водночас встановлено, що більшість досліджень зосереджена або на методичних аспектах викладання, або на загальнокультурному чи спортивно-оздоровчому впливі танцю.

Таким чином, недостатньо розкритим залишається питання комплексного аналізу педагогічного потенціалу класичного та народно-сценічного танцю саме у контексті цілеспрямованого виховання фізичних якостей здобувачів вищої освіти, що зумовлює актуальність подальших наукових розвідок у цьому напрямі.

Мета статті (постановка завдань). Метою статті є теоретичне обґрунтування та аналіз педагогічного потенціалу класичного та народно-сценічного танцю як засобів виховання фізичних якостей здобувачів вищої освіти у процесі професійної підготовки.

Відповідно до поставленої мети визначено такі завдання дослідження:

- розкрити сутність педагогічного потенціалу хореографічних дисциплін у контексті фізичного виховання здобувачів вищої освіти;
- визначити вплив засобів класичного та народно-сценічного танцю на розвиток основних фізичних якостей (сили, гнучкості, витривалості, координації, швидкості);
- окреслити перспективи використання танцювальних практик у підвищенні рівня фізичної підготовленості здобувачів вищої освіти.

Матеріали і методи: у процесі виконання дослідження використано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів, що забезпечили системний аналіз педагогічного потенціалу класичного та народно-сценічного танцю у вихованні фізичних якостей здобувачів вищої освіти.

Теоретичну основу дослідження становлять наукові праці вітчизняних дослідників у галузі хореографічної педагогіки, фізичного виховання, мистецької освіти та спортивної підготовки, у яких розкриваються питання методики викладання класичного та народно-сценічного танцю, формування рухових умінь, а також розвитку фізичних якостей студентської молоді.

У межах дослідження застосовано такі методи: аналіз та синтез науково-методичної літератури – для узагальнення сучасних підходів до використання хореографічних засобів у фізичному вихованні здобувачів освіти; порівняльний аналіз – для виявлення спільних та відмінних характеристик впливу класичного та народно-сценічного танцю на фізичний розвиток студентів; узагальнення та систематизація – для формування цілісного уявлення про педагогічний потенціал танцювальних дисциплін; структурно-логічний метод – для визначення взаємозв'язку між елементами хореографічної підготовки та розвитком фізичних якостей; контент-аналіз наукових джерел – для виявлення ключових тенденцій у сучасних дослідженнях з проблематики хореографічної освіти.

Методологічною основою дослідження виступають положення компетентнісного підходу в освіті, концепції гармонійного розвитку особистості, а також принципи системності, наступності та інтеграції мистецької й фізкультурної підготовки.

Застосування зазначених методів дозволило забезпечити обґрунтованість висновків щодо ролі класичного та народно-сценічного танцю як ефективних засобів виховання фізичних якостей здобувачів вищої освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Педагогічний потенціал хореографічних дисциплін у системі фізичного виховання здобувачів вищої освіти визначається як інтегративна сукупність освітніх, виховних, розвивальних і оздоровчих можливостей класичного та народно-сценічного танцю, що забезпечують цілеспрямований вплив на фізичний, психомоторний та особистісний розвиток студентської молоді. У цьому контексті хореографічне мистецтво виступає не лише як художньо-естетична практика, а й як ефективний засіб формування рухової культури та фізичних якостей.

Класичний танець, як системоутворювальна дисципліна хореографічної освіти, характеризується чітко структурованою системою екзерсису, що передбачає поступове оволодіння технікою рухів, розвиток правильної постави, координації, сили м'язів та витривалості. Регулярне виконання класичних вправ сприяє гармонійному розвитку опорно-рухового апарату, удосконаленню функціональної підготовленості організму та формуванню дисципліни рухів. У педагогічному аспекті класичний танець забезпечує формування таких якостей, як самоконтроль, наполегливість, увага до деталей та здатність до тривалої фізичної і психоемоційної концентрації.

Народно-сценічний танець, у свою чергу, поєднує в собі елементи традиційної культури та сценічної виразності, що зумовлює його багатофункціональний педагогічний вплив. Його рухова лексика базується на природних моторних діях, стрибках, обертах, переміщеннях, що активно залучають різні групи м'язів і сприяють розвитку швидкості, спритності, координації та витривалості. Крім фізичного аспекту, народно-сценічна хореографія виконує важливу виховну функцію, формуючи емоційно-ціннісне ставлення до національної культури, розвиваючи комунікативні якості та колективну взаємодію.

Інтеграція класичного та народно-сценічного танцю в освітній процес закладів вищої освіти створює умови для комплексного розвитку фізичних якостей здобувачів освіти. Зокрема, систематичні заняття сприяють розвитку сили (через утримання позицій та стійок), гнучкості (через розтягування та амплітудні рухи), витривалості (через тривалі комбінації та повторюваність вправ), координації (через складні рухові комбінації) та швидкості реакції (через динамічні зміни темпу і напрямку рухів). Таким чином, хореографічні дисципліни виступають ефективним засобом функціонального тренування організму.

Важливою особливістю педагогічного потенціалу хореографії є її комплексний вплив на психофізичний стан здобувачів вищої освіти. Поєднання музичного супроводу, емоційної виразності рухів та фізичного навантаження сприяє зниженню рівня стресу, підвищенню мотивації до рухової активності та формуванню позитивного ставлення до занять фізичною культурою. Це дозволяє розглядати хореографічні дисципліни як ефективний засіб здоров'язбережувальної педагогіки.

Отже, педагогічний потенціал хореографічних дисциплін у контексті фізичного виховання здобувачів вищої освіти полягає у їх здатності забезпечувати цілісний розвиток фізичних якостей, рухових умінь та особистісних характеристик студентів, інтегруючи оздоровчі, освітні та виховні функції в єдиному педагогічному процесі.

Засоби класичного та народно-сценічного танцю становлять ефективний педагогічний інструментарій цілеспрямованого розвитку фізичних якостей здобувачів вищої освіти. Їхній вплив зумовлений специфікою рухової діяльності, що поєднує статичні та динамічні навантаження, координаційно складні елементи, ритмічну організацію рухів та високий рівень м'язового контролю. У сукупності це забезпечує комплексний тренувальний ефект, який охоплює силу, гнучкість, витривалість, координацію та швидкість.

Розвиток сили у процесі занять класичним та народно-сценічним танцем відбувається через систематичне виконання вправ екзерсису, утримання статичних положень, роботу в позиціях en dehors, а також виконання стрибків і підйомів. У класичному танці значне навантаження припадає на м'язи нижніх кінцівок, корпусу та стабілізуючі м'язові групи, що забезпечують правильну поставу. У народно-сценічній хореографії силова підготовка додатково активізується через вибухові рухи, присядання, дроби та різновиди присядок, які формують силову витривалість та функціональну міцність м'язового апарату.

Гнучкість є однією з провідних фізичних якостей, що розвиваються засобами хореографії. У класичному танці її формування забезпечується системою розтягувальних вправ, поступовим збільшенням амплітуди рухів у тазостегнових, плечових та хребтових суглобах. Народно-сценічний танець доповнює цей процес природними динамічними рухами, нахилами, обертами та стрибками, що сприяє розвитку як активної, так і пасивної гнучкості, а також покращенню еластичності м'язово-зв'язкового апарату.

Розвиток витривалості забезпечується тривалим виконанням танцювальних комбінацій, повторюваністю вправ екзерсису та необхідністю підтримання високого темпу рухової діяльності протягом заняття. Класичний танець формує переважно загальну аеробну витривалість через системність і тривалість виконання вправ біля станка та на

середині залу. Народно-сценічний танець, завдяки більш динамічному характеру рухів і зміні темпоритму, сприяє розвитку як загальної, так і швидкісно-силової витривалості.

Координація рухів є ключовою фізичною якістю, яка інтенсивно розвивається у процесі хореографічної підготовки. Класичний танець формує точність позицій, контроль осі тіла, узгодженість рухів верхніх і нижніх кінцівок, а також просторову орієнтацію. Народно-сценічна хореографія ускладнює координаційні вимоги через використання різноспрямованих рухів, ритмічних акцентів, обертів та зміни напрямків, що сприяє розвитку складної міжм'язової координації та рухової адаптивності.

Розвиток швидкості у хореографічній діяльності проявляється як здатність швидко виконувати рухові дії, змінювати темп і реагувати на музичні акценти. У класичному танці швидкість формується через allegro-частини екзерсису, які вимагають швидкого відштовхування та чіткого виконання стрибків. У народно-сценічному танці швидкісні якості розвиваються через дробові рухи, темпові комбінації та зміну ритмічних малюнків, що потребує швидкої рухової реакції та високого рівня нервово-м'язової координації.

В цілому, класичний та народно-сценічний танець забезпечують багатовекторний вплив на розвиток основних фізичних якостей здобувачів вищої освіти. Їх поєднання дозволяє досягти гармонійного фізичного розвитку, де кожна з якостей формується не ізольовано, а в умовах інтегрованої рухової діяльності, що максимально наближена до природних умов координаційно складного фізичного навантаження.

Сучасні тенденції розвитку вищої освіти та фізичного виховання зумовлюють необхідність пошуку інноваційних засобів підвищення рівня фізичної підготовленості здобувачів освіти. У цьому контексті танцювальні практики, зокрема класичний та народно-сценічний танець, розглядаються як перспективний напрям інтеграції мистецької та фізкультурно-оздоровчої діяльності.

Однією з ключових перспектив є впровадження інтегрованих навчальних програм, у яких хореографічна підготовка поєднується з дисциплінами фізичного виховання. Такий підхід дозволяє забезпечити системний вплив на розвиток фізичних якостей здобувачів вищої освіти, а також підвищити мотивацію до рухової активності завдяки естетичній привабливості танцювальної діяльності.

Важливим напрямом є здоров'язбережувальна спрямованість танцювальних практик, що передбачає використання дозованих хореографічних навантажень для профілактики гіподинамії, порушень постави та зниження рівня фізичної підготовленості студентської молоді. Регулярні заняття класичним і народно-сценічним танцем сприяють нормалізації функціонального стану організму, розвитку опорно-рухового апарату та підвищенню загальної працездатності.

Перспективним є також використання цифрових технологій у хореографічній освіті, зокрема відеоаналізу рухів, онлайн-платформ для навчання та інтерактивних методів корекції техніки виконання вправ. Це дозволяє підвищити ефективність засвоєння рухового матеріалу, забезпечити індивідуалізацію навчального процесу та здійснювати об'єктивний контроль фізичної підготовленості здобувачів освіти.

Окремого значення набуває компетентнісно орієнтований підхід, у межах якого танцювальні практики сприяють формуванню не лише фізичних якостей, але й професійно значущих компетентностей майбутніх фахівців. Йдеться про розвиток самодисципліни, здатності до роботи в колективі, просторового мислення та психоемоційної стійкості, що є важливими складовими професійної підготовки у різних галузях.

Перспективним напрямом також є розширення позааудиторних форм танцювальної активності, таких як студентські хореографічні студії, творчі колективи, майстер-класи та фестивальні рухи. Такі форми сприяють збільшенню обсягу рухової активності здобувачів освіти та забезпечують додатковий тренувальний ефект, що позитивно впливає на рівень їхньої фізичної підготовленості.

Отже, використання танцювальних практик у системі фізичного виховання здобувачів вищої освіти має значний потенціал подальшого розвитку. Їх інтеграція в освітній процес дозволяє не лише підвищити рівень фізичної підготовленості студентської молоді, а й забезпечити гармонійний розвиток особистості в умовах сучасної освітньої парадигми.

Висновки. У результаті теоретичного аналізу науково-методичних джерел встановлено, що класичний та народно-сценічний танець володіють значним педагогічним потенціалом у системі фізичного виховання здобувачів вищої освіти. Їх використання забезпечує комплексний вплив на фізичний, психомоторний та особистісний розвиток студентської молоді.

Доведено, що класичний танець виступає базовою дисципліною хореографічної підготовки, яка формує правильну поставу, розвиває силу, гнучкість, витривалість та координацію рухів. Його системна структура та чітка методика виконання вправ сприяють формуванню дисципліни рухів, технічної точності та високого рівня фізичної підготовленості здобувачів освіти.

Встановлено, що народно-сценічний танець має виражений динамічний і варіативний характер рухової діяльності, що забезпечує розвиток швидкості, спритності, координації та швидкісно-силової витривалості. Окрім фізичного впливу, він виконує важливу виховну функцію, сприяючи формуванню національної ідентичності, емоційної виразності та колективної взаємодії.

Показано, що інтеграція засобів класичного та народно-сценічного танцю у процес фізичного виховання дозволяє забезпечити гармонійний розвиток основних фізичних якостей здобувачів вищої освіти. Поєднання різних стилістичних і технічних підходів створює умови для всебічного фізичного навантаження та підвищення функціональних можливостей організму.

Обґрунтовано, що танцювальні практики є ефективним засобом підвищення рівня фізичної підготовленості студентської молоді та можуть бути успішно інтегровані в освітній процес закладів вищої освіти як складова здоров'язбережувальної та компетентнісно орієнтованої підготовки.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з емпіричним вивченням ефективності застосування конкретних методик класичного та народно-сценічного танцю для розвитку окремих фізичних якостей здобувачів вищої освіти, а також із розробкою інноваційних навчальних програм хореографічної підготовки.

Література

1.Белінська Т. Феномен народно-сценічного танцю у воєнний період: збереження та репрезентація національної ідентичності у закладах вищої освіти. Мистецтво в культурі сучасності: теорія та практика навчання. 2026. № 7. С. 205-212. DOI: https://doi.org/10.31652/3041-1017-2026(7)-24

2.Захарчук Н., Кіндер К. Екзерсис як складова процесу формування виконавських здібностей танцівників. Актуальні питання гуманітарних наук. 2022. Вип. 52. Т. 1. С. 98-104. DOI: https://doi.org/10.24919/2308-4863/52-1-13

3.Омельяненко К. А. Хореографічна підготовка в художній гімнастиці: інтеграція технічних і художніх аспектів для розвитку спортивної майстерності. Олімпійський та паралімпійський спорт. 2025. Вип. 1. С. 86-90.https://doi.org/10.32782/olimpspu/2025.1.16

4.Таранцева О. Дидактична модель викладання класичного танцю у фаховій підготовці майбутніх учителів хореографії. Педагогічні науки. 2022. № 80. С. 76-80. DOI: https://doi.org/10.33989/2524-2474.2022.80.278221

5.Фриз П. І. Інтеграція танцювальної та спортивно-оздоровчої діяльності в системі хореографічної освіти. Південноукраїнські мистецькі студії. 2025. № 3. С. 91-96. DOI: https://doi.org/10.24195/artstudies.2025-3.11

Reference

1. Belinska, T. (2026). Fenomen narodno-stsenichnoho tantsiu u voiennyi period: zberezhennia ta reprezentatsiia natsionalnoi identychnosti u zakladakh vyshchoi osvity [The phenomenon of folk-stage dance during the wartime period: preservation and representation of national identity in higher education institutions]. Mystetstvo v kulturi suchasnosti: teoriia ta praktyka navchannia. 2026; 7: 205-212. DOI: https://doi.org/10.31652/3041-1017-2026(7)-24 [in Ukrainian].

2. Zakharchuk, N., Kinder, K. (2022). Ekzersys yak skladova protsesu formuvannia vykonavskykh zdibnostei tantsivnykiv [Exercise as a component of the process of forming dancers' performance abilities]. Aktualni pytannia humanitarnykh nauk. 2022; 52(1): 98-104. DOI: https://doi.org/10.24919/2308-4863/52-1-13 [in Ukrainian].

3. Omelianenko, K.A. (2025). Khoreohrafichna pidhotovka v khudozhnii himnastytsi: intehratsiia tekhnichnykh i khudozhnikh aspektiv dlia rozvytku sportyvnoi maisternosti [Choreographic training in rhythmic gymnastics: integration of technical and artistic aspects for the development of sports mastery]. Olimpiiskyi ta paralimpiiskyi sport. 2025; 1: 86-90. DOI: https://doi.org/10.32782/olimpspu/2025.1.16 [in Ukrainian].

4. Tarantseva, O. (2022). Dydaktychna model vykladannia klasychnoho tantsiu u fakhovii pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv khoreohrafii [Didactic model of teaching classical dance in the professional training of future choreography teachers]. Pedahohichni nauky. 2022; 80: 76-80. DOI: https://doi.org/10.33989/2524-2474.2022.80.278221 [in Ukrainian].

5. Fryz, P.I. (2025). Intehratsiia tantsiuvalnoi ta sportyvno-ozdorovchoi diialnosti v systemi khoreohrafichnoi osvity [Integration of dance and sports-recreational activities in the system of choreographic education]. Pivdennoukrainski mystetski studii. 2025; 3: 91-96. DOI: https://doi.org/10.24195/artstudies.2025-3.11 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції / Received 21.06.2026
Прийнята до друку / Accepted 18.07.2026
Опубліковано / Published 04.08.2026